

KOOLIKELL

Kui Emmastesse jõudsin, olid tunnid juba lõppenud. Sain jutujärjele direktori Merike Kalasega. Lapsed olid ära sõitnud. Ja siit esimene mure hakatuse saabki. Buss on lapsi juba paarkümmend aastat koolikoju sõidutanud ja kipub nüüd alailma rivist välja langema. Hilinemised aga häirivad normaalset tööd. Veelgi enam sõõb närve pidev hirm, et mine tea, kas jõuab päralt. Talvepoole lisandus muudele hädadele heitgaaside ving salongis. Ei aidanud ei vea otsimine ega muu loitsimine. Ving jäi. Kool on pakkunud välja vana LAZ-bussi asemel kaks PAZ-i käima panna. See võimaldaks mõlemale ringile bussid ühel ajal sõitma panna ja laste koolipäev lüheneks tunduvalt. Selle ettepaneku peale on pehmelt öeldes muutatud.

Võib öelda, et kooliaasta on korda läinud. Tänavu õppis koolis 179 last. Neist kümmeakonnal on tunnistusel ainult viied, kuuekümmel aga neljad-viied. Põhjus? Viimastel aastatel on püütud lastele sisendada arusaamist, et ainult tõsine töö annab tagajärge. Loobutud on nn. hinnete parandamisest. Siisuliselt oli see ju looderdamise

mahitamine. Õppimine aga on pingeline järjepidev töö. Võib-olla soodustab õppimist oivikutele koolifondist makstav preemia (või stipendium). Sellesse on erinevalt suhtunud. Emmastes ollakse seisukohal, et ka lapse head tööd PEAB materiaalselt stimuleerima.

Sügisel suureneb koolipere 24 esimese klassi õpilase võrra ja õpilaste nimekirja saab ühtekokku 190 last. Vana mõisahäärberi ruumides hakkab kitsikus ennast veel enam tunda andma. Ülejäämisele õppeaastale ei julge mõeldagi.

Tänavu õpetati lastele vaba-ainetena inglise, soome ja rootsi keelt ning usuõpetust. Koolis on kaks poisteklassi. Eesmärgiks meheline meeste kasvatamine. Praegu on ehk vara tulemustest rääkida, aga halvemaks ei ole nad küll läinud.

Õpetajaist praegu puudust ei ole ja see kergendab oluliselt töö korraldust koolis.

Teisel poolaastal peab spordisaaliks chitatava Valga EPT viihalli paigaldamiseks minema. Kui see valmis, peaks koolil ja kogu Emmaste kandil peaaegu ideaalsed sportimisvõimalused olema.

Lõpuks saan teada, et on alustatud uue koolihoone ehitamise asjaajamist. Ruumide programmi kokkuseadmisega ollakse lõpukorral. Projekteerija on Eestimaaal uute, omanäoliste koolide loojana kuulsaks saanud arhitekt M. Nummert. Aga soolaleivapeoni jääb veel mitmeid aastaid.

Raskustest on üle aidanud kodumajand, nüüdne osatühistu. Selle toeta poleks Emmaste kooli vist enam olnudki. Nõu ja abi on kooli volikogust, ega vallavalitsuski seljaga kooli poole seisa.

Välisüksel seistes silman lillepeenraid öitsvate tulpide, nartsisside ja võõrasemadega. Nende vahelt kikitavad kevadpäikesse poole noored roosiistikud. Need ostetud annetatud raha eest, esialgu viiskümmend tükki. Ehisaianduse eestvedaja on õppealajuhataja Piisa Riisberg. Et enamik õpetajaid on EAMS-i liikmed, siis lõovad kõik heakorrastusele käed külge. Ka lapsevanemad käivad abiks. Külal on ümbritseva keskkonna harimine üks vahend hingesaastast vabanemisel.

Ärgu siis lõppegu jaks ja tahtmine aia- ja hingemaad harida!

Raivo KARJAMAA